

2

Decius Nikolaus, 1539. (1485—1546.)

1. Az Ú-ré min-den tisz-te-let, Az Ú-ré min-den há - la!
Mert vész nemérhet ben-nünket, Ha lépünk láb-nyo-má - ba.

Az Is - ten min - ket úgy sze-ret, Hogy messze űz bajt,

fé - lel-met, S a bé - ke él - het ben - nünk!

2. A szívünk, lelkünk hön imád / Nagy jóvoltodért, Isten, / És néked hódol, téged áld / Az égen, földön minden; / Ki úr vagy minden életen, / És nagy hatalmad végtelen, / Csak benned boldog éltünk.

3. Te egyszülöttje Istennek, / Te élő szent ígéret, / A benned bizó bűnösnek / Te szerzel békességet. / Ó! Jézus, benned hisz, remél, / S a földkerekség téged kér, / Hogy nyerjen üdvösséget.

4. Ó! Isten Lelke, légy velünk, / Add nekünk segítséged, / Ha Sátán támad ellenünk, / Hogy győzzünk mindig véled. / A kínok útján Jézus járt, / Ó! vidd hát küzdő táborát / A végső győzelemre!

Gloria in excelsis-ből, Decius Nikolaus, 1539. (1485—1546.)